

67/1

OFFICIEEL ORGAAN VAN
HET HELDRING COLLEGE
TE ZETTEN

HIC-POST

P

O

S

T

VOORHEEN HET VILENEST

1967/68

1 nummer

oktober 1967

H.C.-POST

REDACTIEBRIEF

Onze eerste brief, waarde lezers. Wellicht geen vlekkeloze; doch er is geen koe zo bont of er is een vlekje aan.

Om een kleurig geheel te krijgen is er veelkleurige kopij nodig. Doch waar blijft die? Enz....l'histoire se repete. Waar zijn onze gedegen vaste medewerkers. Waar zijn enthousiastelingen? Waar ben jij?

Welaan, de eerste krant is er, met enig kunst- en vliegwerk. Uiteraard spelen de verkiezingen een vrij grote rol. Daarnaast vind je wat eigen werk, van zeer uiteenlopend karakter, dachten we....

Tenslotte hopen we onze laatste bladzijden in ons geheugen te houden voor de volgende sportdagen. Veel plezier! Goede herfstvakantie toegewensd (tijd om te schrijven)

Redactie.

VERKIEZINGEN

-

Op maandag .. september ontving iedere scholier van het Heldring College twee gestencilde papieren. Het een met de door het interim-bestuur voorgestelde kandidaten en het ander met het ontwerp van de statuten van de leerlingenvereniging. Ook vermeldde het eerstgencemde papier dat er door de heer Suiker toestemming was gegeven voor het houden van een verantwoorde verkiezingscampagne. Het gevolg hiervan was dan ook dat de school de volgende woensdag volgeplakt was met affiches. Het hoogtepunt kwam die vrijdag, toen het voorgestelde bestuur in de pauze in een open rijtuig op het schoolplein verscheen. Na een symbolische verbranding van zijn tegenkandidaat en een bewogen tocht door Zetten was de positie van Menso ons wel duidelijk!

Dat niet iedereen het verder met de keus van het interim-bestuur eens was bleek 's avonds om half acht in een goedgevulde kantine, toen eerst de tegenkandidaten en daarna de voorgestelde kandidaten voor hun desbetreffende functies hun plannen of hun dromen, hun wel of niet kunnen, aanprezen.

De spanning steeg aanmerkelijk toen na de pauze een tussenuitslag bekend werd gemaakt. Toen hoofdteller de heer Kwadijk en zijn medetellers verschenen werd de einduitslag bekend gemaakt. Die luidde:

voorzitter : Menso van Westerouen enz.
vice-voorzitter : Tom Mouton
1e secretaresse : Bienke Stenstra
2e secretaresse : Conny van Rooyen
penningmeester : Cor Koornstra
sportcommissaris: Robert Sigmond
algemeen-adjunct: Pieter Hoogendijk

Na de uitslag installeerde de heer Suiker het nieuw gekozen bestuur door hun de bestuurslinten om te hangen,

waarna de nieuwe voorzitter een dankwoord richtte tot het interim-bestuur en hen die meegewerkt hadden tot het slagen van deze verkiezingen en vervolgens de bijeenkomst sloot.

R.S.

Weer rellen in Zetten.

TERRORISTEN slaan toe!!!!

De sfeer was al enigszins gespannen (elastiek). De Beatles dienden als lokaas om de laatste leerlingen naar de voordeur te halen. Dat ze konden lokken ontdekten de brave burgers van de Veldstraat toen een hele stoet leerlingen achter een koets aan liep. In de koets zat een aantal schreeuwende en gebarende kandidaten, die de stoet achter de koets wisten op te zwepen tot een eenstemmig Menso-geroep.

Dat meer dan de helft van de eersteklassers niet wist wie Menso was is een kleine bijkomstigheid. Een kleine vergissing werd zowat de oorzaak van een oorlog. Het liep echter allemaal wel los. Toen een zenuwachtige medewerker Menso toefluisterde te zeggen dat we terug moesten, dorst hij dit niet te doen, al was het niet gunstig voor zijn populariteit.

Het werd een terugtocht met verhitte gezichten en schorre kelen. Tot aller verbazing stond de baas te lachen toen we terugkwamen. Toen ging de bel: een teleurstelling voor de op hun horloge kijkende massa.

Voor de huismoeders in de wereldstad Zetten was het een leuke afwisseling. Ook zij moesten weer aan het werk, maar ja: plicht is plicht.

Henk van Meurs.

kleuter tegen schooljuffrouw:

"Juf, kunt u eitjes leggen? Vader zegt dat u zo'n leuk kippetje bent."

Al ver van te voren begon het ~~gemieter~~ gelazer (voor de leraren).

Elke pauze was het: "we want Menso".

Dan begonnen wij ~~lastig~~ mee te schreeuwen.

Daarnet was het pas mieters.

De hele school stond op stelten.

Menso had van Suiker toestemming gekregen om een kwartier langer pauze te houden.

Eerst werden er platen gedraaid van boven uit het raam. Menige appels en stukken brood werden naar dat raam gesmeten.

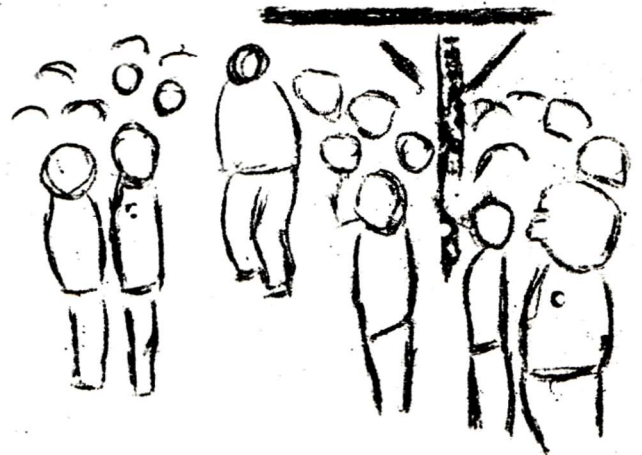
Plotseling verscheen een koets met inhoud (Menso, Bienneke, Stuyt e.d.) op de weg.

De leerlingen weken uiteen.

Het paard liet enkele drollen vallen en stapte toen statig de brug over.

Het rijtuig, geheel versierd met "Menso", had nog iets anders bij zich dan alleen maar een troep hoofden en armen en lijven. Menso ging met de hele puinhoop naar het grasveld.

Het bleek een Hosspop aan een galg. De pop werd van de galg gehaald en in brand gestoken. Toen stegen "de heren" in en ging de hele optocht, gepaard met drollen, naar het Julianaplein, als maar schreeuwend "we want Menso" en "Stuyt eruit" en "weg met Hoss" en dergelijke. Het getetter en geschreeuw en geroep was niet van de lucht. Ik denk wel dat er

een hele boel met schorre kelen weer teruggekomen zijn. Het werd steeds gekker en het hele dorp was zo'n beetje uitgelopen. En wij maar schreeuwen "we want Menso". Op de obelisk is er nog een toespraak gehouden en toen ging het weer verder. Een keer het Julianaplein rond en toen naar de stalhouderij. Nog een-speech een dialoog tussen Hoss en Menso en toen terug naar school. Het laatste wat er nog te horen was

Persbureau "KLONT"

gezeten in het Heldring College in lokaal Ib

De festiviteiten rond het verkiezingsprogram hebben ongeveer drie à vier dagen geduurd. Veel reclam of course. Meest voor Menso. Overal in school hingen leuzen, bijv.: "Met Boudewijn heb je pas gein". Erg leuk gezicht, enig gezicht, harstikke leuk gezicht. In de pauze van vrijdag 29 september was het een reuze luide keet. Er werd muziek gedraaid van de Beatles, die voor deze gelegenheid extra goed zongen. Een tijdje later, nog steeds muziek van de Beatles, kwam een wagen met een paard ervoor het schoolterrein oprijden, met Menso als de belangrijkste figuur. Ook Marieke van Leeuwen, Bienneke Stenstra e.a. waren op de kar aanwezig. Ze werden ingehaald onder luid gejuich en ook boe-geroep van de Onno-fans. Iedereen "steeg" af. Een minuut later verscheen Menso op het balkon om de menigte toe te juichen, Maar hij was ook al weer zo beneden. Een grote pop (een dood varken) aan een galg werd op het grasveld geplant. Daarna een vuurtje eronder. Menso hield een speech, die haast niet hoorbaar was, omdat het gepaard ging met autogetoeter en gebrul van fans. Menso steeg op de kar met de anderen en vertrok in de richting van het dorp. Dit konden de h.b.s.-ers niet weerstaan en liepen dus met de kar mee, "hi-ha-Menso" brullend. Ze draaiden twee keer om het Julianaplein. Toen naar Cochius, pardon, ik mag geen reclame maken. Toen naar de paardestal, waar een kleine ruzie plaats vond tussen Onno en Menso. Gauw weer goed gelukkig. Menso werd op het dak van een auto gehesen en reed weer terug naar school. Bahhhh. Daar gekomen werd het ons vergund even uit te rusten en om het zweet de tijd te geven af te druipen. Toen die vervelende bel.

Gelukkig geen strafwerk uitgedeeld, omdat de heer Suiker zo vriendelijk was geweest ons een kwartier langer pauze te geven.

Heleen Suiker

De geweldige slag van Menso.

Vandaag is het de laatste dag voor de verkiezing. Menso, een grote kandidaat voor voorzitter, heeft een heel spektakel op touw gezet. Er waren al toespraken en al die dingen gehouden door Menso en zijn tegenkandidaat Hoss. Op spandoeken en stukken papier was gezet: "Hoss houd je bek, anders sta je voor gek" en er werd gezongen "Menso, Menso"

En nu de laatste dag, was het ook de moedste dag (voor Menso dan). Er kwam plotseling een rijtuig uit de Veldstraat van de kant van Zetten, onder een toespraak van een anti-Hoss-man. Iedereen rende naar het bruggetje. In het rijtuig zaten Marieke en Bienke en Menso natuurlijk en nog een stelletje kandidaten. Menso had een galg vast met een pop eraan, de zgn. Hoss. Deze werd op het grasveld geplaatst en in brand gestoken en Menso hield een toespraakje. Er werd nog voor hem gezongen en toen ging het weer het rijtuig in.

Onderwijl kwam er een auto, waarin Hoss zat. Deze werd eerst met eieren bekogeld en met stukken brood, terwijl het rijtuig naar Zetten reed. Menso stond op de bank en riep iedereen achter het rijtuig aan, zodat er haast geen muis meer op het schoolplein was. De tweede bel was al lang gegaan toen de verkiezingsstoet al in de straten van Zetten trok. Er werd gezongen en geschreeuwd voor Menso en als die maar even de handen in de lucht had, sprong de hele stoet zowat een meter de lucht in.

Het rijtuig hield halt bij het Julianaplein en hier werd door Menso weer een toespraak gehouden, natuurlijk weer onder gejoel. Toen ging het rijtuig om het Julianaplein via de Hoofdstraat naar Cochius. Hier werd een beetje gescholden door Hoss op Menso: "nu moet je niet gaan schelden jochie, want anders."

Nadat alles was teruggebracht en de toespraken waren afgelopen, ging Menso op de schouders en op naar school. Hoss, die inmiddels op de hoek bij Sipman stond te wachten, wachtte net zo lang tot de stoet hem bijna genaderd was. Maar het kwam anders uit voor hem, want hij moest gauw in zijn auto kruipen, toen hij werd begroet door een stuk of

twintig eieren. Een leuke kennismaking zou ik zeggen. Maar hij was gauw weg, zijn auto die wit was kwam geel uit de wasserij! Zo nderden Menso en de stoet de school. Mijnheer stond op het trapje toe te kijken. Toen de meute weer op het schoolterrein was, ging nogmaals de bel. De aanhangers van Hoss maakten de auto schoon onder het gejoel van de fans van Menso. En na een poosje was alles weer rustig aan het werk, terwijl de Hoss-pop nog smeulde op het grasveld.

Dick Peerbolte

.o.o.o.o.o.o.

Van de voorzitter van "Plus est en vous".

Geachte leden,

Namens het bestuur van "plus est en vous" wens ik jullie een prettig schooljaar toe. Het programma van de vereniging voor het eerste trimester ziet er als volgt uit:

Door onvoorziene omstandigheden worden de aangekondigde junioren- en seminnavonden van resp. 26 en 27 oktober samengevoegd. Het programma ziet er als volgt uit:

aanvang voor klassen 1 en 2 : 19.00 uur. Gedraaid zal worden de film "Emile en zijn detectives" naar het bekende boek van Erich Kästner.

aanvang voor klassen 3,4 en 5: 20.30 uur. Er zal dan o.m. gedanst kunnen worden m.m.w. van de "Slogans" Het geheel vindt plaats in de kantine. Prijzen: leden f. 1,- en introducees f. 1,50.

Kaarten alleen verkrijgbaar in voorverkoop.

FOTOCLUB

Na een gestrande poging van twee jaar geleden willen we dit jaar weer proberen een fotoclub op te richten. Indien er genoeg animo is, zal er met subsidie van "Plus est en vous" een donkere kamer worden ingericht. Ieder zal daar tegen vergoeding van de onkosten eigen foto's kunnen ontwikkelen en afdrukken. Ben je deze kunst nog niet machtig dan zal het je geleerd worden. De fotoclub krijgt de exclusieve rechten van het verslaan van activiteiten rond onze school.

Voor de fotoclub dient aparte contributie te worden betaald. Leiding: de heer Bikker. Inlichtingen en aanmeldingen bij de alg. adjunct Pieter Hoogendijk en de heer Pikker. Intekenlijst bij het sportbord.

Behalve de fotoclub zouden wij nog meer onderafdelingen van "plus est en vous" willen zien zoals een cabaretclub, literaire club e.d. Ieder initiatief zal, mits er genoeg animo voor is, door het bestuur zowel financieel als moreel worden gesteund. Ook suggesties wat betreft sport zijn van harte welkom.

DONATEURS. Zoals voorgaande jaren bestaat ook dit jaar weer de gelegenheid voor docenten om donateur van onze schoolvereniging te worden. U ontvangt daarover nog nader bericht.

de voorzitter

Verslag van de ledenvergadering op woensdag 12 oktober.

Daar er stemmen waren opgegaan dat de verkiezingen ongeldig zouden zijn, is er een ledenvergadering uitgeschreven. Op deze bijeenkomst stelde "de commissie" enige twijfelpunten aan de kaak.

1. In art.9 van de statuten staat: Alleen leden, die één jaar of langer lid van de ver. zijn geweest, kunnen zich kandidaat stellen voor een bestuursfunctie.

Volgens "de commissie" was de kandidatuur van Dick van Deventer dus ongeldig; hij is nl. geen lid geweest van de ver. Of dit bij Menso van Westerouen wel het geval is geweest heeft de commissie niet kunnen verifiëren.

2. Art.8a: "Het bestuur treedt op als vertegenwoordigend orgaan van de vereniging en dient te bestaan uit minstens vijf leden, te weten" a. voorzitter(ster); b. vice-voorzitter(ster); c. secretaris(resse); d. penningmeester(esse) e. sportcommissaris(esse). Uitbreiding van het bestuur kan slechts geschieden nadat een voor dit doel bijeengeroepen ledenvergadering een voorstel tot uitbreiding heeft aangenomen. Deze uitbreiding dient op zodanige wijze te geschieden dat een oneven aantal bestuurders het resultaat is.

De "commissie" stelt dat er geen ledenvergadering is bijeengeroepen om het bestuur uit te breiden met twee man t.w. een algemeen-adjunct en tweede secretaresse.

Wegens het bovenstaande eist de commissie van het bestuur dat het aftreedt en nieuwe verkiezingen uitschrijft. Het bestuur zal dan moeten optreden als interim-bestuur.

De voorzitter herinnert de "commissie" eraan dat de statuten nog slecht s een ontwerp zijn, het bestuur hoeft zich er dus nog niet aan te houden. Het bestuur is wel van plan deze ontwerpstatuten zo vlug mogelijk door de leden te laten aannemen.

De "commissie" vindt het erg vreemd dat de vereniging acht jaar zonder voorschriften gewerkt had. Er wordt nog enige tijd gediscussieerd, maar uw redacteur heeft dit niet meer bijgewoond. Hij vond het nu ook niet zo belangrijk om zijn trein ervoor te missen.

R.A.Th.G.IV B-II

g e z a m e n l i j k e a d v e r t e n t i e

Eens, heel lang geleden, toe de vogeltjes nog eitjes legden, wandelde broeder Kelerius vrolijk fluitend langs een bosweggetje (wees goed voor plant en dier, ned.natuur-bescherming) Hij ademde de zuivere lucht diep in (voor een zuivere w.c.-lucht:Supra Blocs) en genoot van de prachtige natuur. Maar plots..... (jongens en meisjes schrik niet) sprongen uit het struikgewas een tiental woeste boeven te voorschijn. De grootste, met de meest woest uitzierende tronie, bleek de hoofdman te zijn. Met een bulderende stem (Potters Linia menthol pellets, voor een goed stemgeluid) riep hij: "Zo kerel, heb je geld bij je? Geef het me dan, je geld of je leven, versta je?" (spaar uw geld en uw leven, spaar bij de Alg.BankNed.) Broeder Kelerius, de rust zelve (snoep een chefarientje 4 en u bent weer even rustig als voorheen) antwoordde: " Beste man, ghjeloof me, ik heb ghjeen ghjeld bij me. Het enighste van waarde dat ik bij me heb, zijn mijn knuisten en mijn spierkracht" (voor fl.10,- per maand wordt men op Anton Geesinks sportschool een bekwaam judoër.

Na deze woorden ontdeed broeder Kelerius zich van zijn pij en liet zijn (mooie) tanden zien (snoep verstandig eet 'n appel; ver.ter bescherming van de melkgebitten) en de rovers aanschouwden met schrik zijn gespierde gestalte (body-buildingcursussen voor slechts fl.20,- per les; ver.ter bescherming van het ouderwetse mannenfiguur). Vervolgens sloeg broeder Kelerius alle rovers een voor een knock-out (met melk meer mans.Wie lust er nog peultjes? Eet erwtjes uit Hero's conservenblikken).

P.Q.

herinnering

't was een leuk feest vanavond
warm
. zweet
rook
het meisje was ook leuk
maar ze was warm
zweette
en ging e^ven later in rook op
'k vond het rot
daarna zat ik met een fles
in een hoek
toen was hij leeg
volkomen
geen drup meer
en nu lig ik in bed
tallose giraffen en olifanten
en buffels
dreigen me te verpletteren
ik hoop
dat ik daarvóór in slaap val
want eerlijk
verdiend heb ik het niet

P.Q.

eenzaamheid

Ik ren door de velden, achtervolgd door haat, door de velden, rennen, haat! Nagestaard door de misvormde mensheid, grijnzende, spottende stompe koppen. Ik ren, ren, om de grijsheid te doorbreken, maar de dodelijke koppen blijven staren, grijnzend, onwetend.

man van de stad

elke morgen om acht uur de volheid,
de cel in,
tussen de middag de cel uit
koopt krantje
loopt park in
eet brood
gaat om half twee weer de cel in
om vijf uur er weer uit
de volheid in
het slaaphok in

de volgende dag
om acht uur weer de massa in
weer krantje kopen
weer brood eten
enz.
enz.
enz.

A.P.

Langs de sloot staan mijn gevederde kameraden,
zwijgend raken zij een wereld vol heerlijkheid aan
en sterken mij op mijn lichte paden,
ze houden me van de duisternis vandaan

Maar opeens joegen de donkere lichten zich voort,
voort naar het gele en blauwe geluk,
door de rode poort
ze maakten daar mijn wereld stuk;

alles sleepten ze met zich mee vanuit de blauwe
luchten;
de sterren, de staven,
en de bruine en citroengeurige vruchten.

De schaduw ging zo vlug ..
de val was zo diep
o. geluk kom toch terug.

A.P.

MOORDENAARS ONDER ONS

Moordenaars onedr ons.
Ze werden geblinddoekt, gevangen genomen
spuug de grond, breek de grond, vertrap de grond
en naar het kamp geleid, met bamboestokken en met het
ijzer vernuft vermoord.
Want de grond trilt van de bombardementen.
O God, wanneer zullen de vogels weer te horen zijn?

A.P.

COMMUNICATIE

(dialog)

Een nog Jonge man en vrouw zitten aan twee verschillende
tafels met daarop twee vormeloze bonken witte boetseer-
klei. Ze zijn beiden nog wat onbeholpen bezig de klei te
knedden en vorm te geven.

vrouw - Wat maak jij?
man - Ik weet het nog niet.
vrouw - Die van mij is behoorlijk hard.
man - Dan heb je hem nog niet genoeg gekneed
vrouw - Ik ben al een half uur bezig.
man - Doe er wat water bij. Vocht maakt klei soepel.
vrouw (staat op; loopt naar een hoek van de kamer en maakt haar handen vochtig in een emmer die daar staat)
man - Wat een prachtige, blanke materie.
vrouw (is inmiddels weer gaan zitten en rolt de bank klei over de tafel. Hij wordt al soepeler)
man - Ik wil er iets moois van maken; iets waar ik iedere dag weer met genoegen naar zal kunnen kijken en dan dan tegen mezelf zeggen: "dat heb ik nu gemaakt"
vrouw- (kijkt op en werpt hem een trotse, liefdevolle blik toe)
man - Wat maak jij?
vrouw (aarzelend) Ik weet niet.....
man - Kom, kom, denk eens goed na. Met elkaar als inspiratiebron moeten we toch iets van werkelijke kwaliteit kunnen scheppen.
vrouw - (niet overtuigd) ja.....
man- (nog steeds druk bezig met zijn klei)
Alle voorwaarden zijn gunstig. We hebben klei, twee handen aan ons lichaam, en elkaar om aanmerkingen te maken of complimenten.
vrouw (pakt de klei van haar tafel en probeert er vorm aan te geven)
Je hebt gelijk, alle omstandigheden zijn gunstig

Een tijdje zitten ze beiden druk te kneden, maar met weinig zichtbaar resultaat.

vrouw (zucht)- Het valt niet mee.....
man (aarzelend)- Nou ja, je moet ook niet onmiddellijk resultaat verwachten.
vrouw (zwijgt en prikt met haar vinger gaten in de klei)
man (kucht) Hè, toe nou!
vrouw- Ja, jij hebt makkelijk praten
man- We hebben toch allebei dezelfde klei.
vrouw- Maar jij bent kunstzinniger dan ik.

man (zichtbaar gevleid; kijkt naar zijn nog nauwelijks vorm hebbende klei)

vrouw(- Ik heb er ook het geduld niet voor.

man (geïrriteerd) Je wilt het toch niet nu al opgeven?

vrouw - Maak je niet bezorgd hoor! Je moet je niet altijd zo opwinden over kleinigheden.

man - Sorry, ik dacht echt dat je er nu al genoeg van had.

vrouw - Natuurlijk niet.

man - Dan is het goed

vrouw - Maar je moet niet te snel iets verwachten.

man (staat op, loopt naar tafeltje en pakt haar klei op)

vrouw - Wat doe je ?

man - Ik zal een begin maken.

(hij kneedt de klei ongeveer in de vorm van de zijne)

vrouw (neemt de klei glimlachend van hem over en begint te kneden)

man (loopt terug naar zijn eigen tafeltje)

Zie je nou; we komen er wel.

Weer zitten ze enige tijd dvrouvoor zichzelf te werken en kijken elkaar van tijd tot tijd glimlachend aan.

man (kijkt naar het resultaat van de vrouw)

vrouw - Je vindt het niet mooi hè?

man - Jawel.

vrouw - Niet waar.

man - Jawel hoor.

vrouw- Als je op zo'n manier "jawel" zegt, meen je het niet.

man - Nou, eerlijk gezegd, kan ik er inderdaad nog niet veel vorm in ontdekken.

vrouw (kijkt naar haar stuk klei, dat als een onregelmatig gevormde pilaar op de tafel staat)

man - Ik begrijp het niet.

vrouw - Wat? (kijkt hem vragend aan)

man (ongeduldig) Wat je gemaakt hebt.

vrouw - Het is een pilaar.

man - Ja, dat zie ik ook wel.

vrouw - Nou?

man - Wat wil je ermee zeggen ?

vrouw - Het is een pilaar.

man (wijst op de door hem uit de klei gevormde kubus)

- Dit is een kubus.

vrouw (hem op zeurderige toon napratend)

- Ja, dat zie ik ook wel.

man (slaat met de vuist op tafel)

- Verdomme doe niet zo lullig.

vrouw - Daar begon je zelf mee.

Wat is dan de diepere waarheid van het kunstwerk dat mijn grote kunstenaar gewrocht heeft?

man - Het is een kubus...

Je zou je voor kunnen stellen dat er iets in zat.

vrouw - Laat me niet lachen.

man (in zichzelf mijmerend)

- Iets moois, wat zich zou kunnen openbaren, als je de kubus opende en de klei weer uit elkaar trok.

vrouw - Misschien zit er in mijn pilaar ook wel iets.

man - Welke idioot zou er in godsnaam iets in een pilaar stoppen?

vrouw - Ik.

man (kijkt wrokkig naar zijn tafeltje)

Zij krast besluiteloos lange verticale strepen in de klei, met haar nagel, en trommelt ongedurig met de vingers van haar andere hand op de tafel.

man - Hou op met dat verdomde getrommel.

vrouw - Sorry.

man (drukt aarzelend de hoekpunten van zijn kubus met de vingers in, zodat het geheel een wat dwaze, half-cirkel-half-kubus wordt)

vrouw - Laten we verder gaan.

man (weer enthousiast) Ja laten we verder gaan.

De man en de vrouw boetseren. Van tijd tot tijd kijken ze aarzelend naar elkaar en elkaars werk.

vrouw - Het wordt mooi.

De man kijkt haar glimlachend aan en ze buigen zich beiden weer over hun werk.

Doek.

Pieter Pot.

Ik Jan Cremer en Ik Louis Couperus

Luidruchtig fluitende tussen de lippen was de jonge man met een driftig deurgeklop binnengekomen over de dorpel van mijn schrijfkamer. Een gefrommelde sigaret losjes tussen de lippen, met zijn blonde haren, die lang in de nek, neervielen tot op zijn onverschillige ogen, ogen die uitdrukkelijk uitgedoofd waren, ogen die gestorven waren uit louter lammelendigheid van het nietsdoen. In zijn kledij van onbestemde makelijk, die weifelde tussen die van een werkman en die van een schilder, was toch gebleven een zekere natuurlijke bevalligheid, onbewuste gratie: er was in de slingerende gang van Jan, de onverschillige artiest- In de zakken van zijn spijkerbroek had hij zijn handen gestoken.

Traag zag hij op; buiten voor mijn raam zong een merel. Het zweemde reeds naar de avond. Vanwege de late septemberzon rees in mijn kamer een vroegtijdige schemering toen de jongeman sprak.

-Hallo Louis, hoe maak je het ouwe jongen? Ben je weer een van je verhaaltjes aan het krabbelen?

- Ga je ~~gang~~ ~~xxx~~ mij met je snedige opmerkingen in je "Ik Jan Cremer 3" aan de kaak stellen, beste Jan?

- Je hebt me verdomme daarvoor toch niet hier laten komen? pareerde hij op bruuske toon.

Ik schudde van neen en nodigde hem met een vluchtig handgebaar plaats te nemen op een lederen stoel, die ik tevoren bij mijn bureau geplaatst had.

- Neen mijn beste jongen, maak het je gemakkelijk en steek een van deze sigaren op; het zij waarlijk goede, die je zullen bevallen.

- Mersie. Ik rook sjek. Ik krijg altijd van die krenge slijm in me bek, zei hij innig en zag onverschilliger dan ooit uit zijn lichte lamme ogen. Wat scheen hij toch eigenlijk een stoere boy, al luierde hij zowat dertig jaar lang!

-Louis, zeide hij en een fel vlammetje schoot uit zijn aanstekel, dat een nieuwe peuk deed opvlammen.

-Wat is er beste jongen, vroeg iksmorend, gedachtig wat komen zou.

-Op de man af, als je het wilt weten, ik vind onder je romans niet de roman die ik in mijn geest voel kiemen. Ik bedacht dat dat ook moeilijk zou zijn !

- En, ging de kunstenaar voort, nog minder het epigram dat in niet meer dan drie of vier prozaregels het ironische kort begrip vervatten zou van onze tijd.

Ik was het in dat laatste geval met hem eens. Ik verontschuldigde mij. Ik ben niet van deze tijd beste jongen, gaf ik toe. Ik ben een passatist en ouderwets...

'Dat ben je, zei de talentvolle schrijver.

Er was iets onverbiddelijk hardvochtigs in zijn woord, dat bij mij meteen weerzin wekte voor dit met luchtige stem gezegd absoluut oordeel. Want onze Jan heeft een luchtige stem en dit is een bewijs van zijn nonchalance.

En daarom, zei Jan, zal ik mij wijden aan de werkelijke literatuur van mijn land en nog een boek schrijven--- En na dat boek nog een.

Ik zag hem aan, op mijn beurt, vol werkelijke verwondering.

O, die moed, die jeugdige trots, o die Herculische kracht in zoveel domheid, waandenkbeeld en karakterlabiliteit! Nog een roman, toe maar Jan... en daarna nog een.

Een feuilleton voor de Telegraaf wil ik hopen, literatuur en nogmaals literatuur en niets anders dan literatuur.

- Wat denk je Louis? vroeg Jan en het was mij werkelijk of hij wèl mijn raad wilde weten.

-Mijn lieve jongen, zeide ik terstond, ik ben overtuigd ~~van~~ dat, zo je schreef nog meer romans, je de Schrijver van deze Eeuw zou worden en er voor mij, krachteloze krabbelaar niets meer zou overblijvendan, onder een pseudoniem jou gunstig te recenseren. Ik ben ervan overtuigd dat, zo jij schreef nog één enkel boek, ik al het-mijne zou hebben kunnen verzwijgen. Maar zeg me, wat zou je na die roman en die romans als in goud gaan doen?

- "Ik Jan Cremer 5 " schrijven natuurlijk.

Dan raad ik je liever aan, herwon ik mij en mijn lagere stem klonk onvaster, naar Rusland te gaan mensen stichten om bijgevolg een betere waardering te krijgen in Amerika. Je zult er zeker slagen, nog prijzen winnen ook, en ik zou een s bij je komen logeren om op mijn verhaal te komen na mijn knullige epigrammetjes en romans.

jongens

25 m	schoolslag	Eric Jongmans	20.1 sec	1967
25 m	vrije slag	Peter Dourleyn	15.8 sec	1966
50 m	schoolslag	Geerlig Zonnenberg	41.1 sec	1966
50 m	vrije slag	Gemar Meinen	32.3 sec.	1966

RAPPORT COMMISSIE VAN OPHELDING DUBIEUZE
ZAKEN VERKIEZINGEN,

zoals het op de ledenvergadering van
11 oktober 1967 werd uitgebracht.

Geachte aanwezigen,

Zoals we bij onze eerste bekendmaking beloofden, wil ik nu gaarne het rapport van de commissie van ophelding dubieuze zaken verkiezingen aan U voorleggen

De commissie is overgegaan tot een diepgaand onderzoek betreffende de gang van zaken voor en tijdens de verkiezingen, alsmede tot een controle betreffende de geldigheid der verkiezingen, dit in verband een geldigheid der statuten. De commissie wil de rechtsgeldigheid van de door het interim-bestuur, te weten de Heren Wijers, Kuipers en De Koning, opgestelde statuten in twijfel trekken.

Het is dus zaak de feiten, die in dit rapport ter sprake komen objectief te beoordelen. Deze feiten hadden door ieder die het gestencilde pamflet van het interim-bestuur heeft gelezen, geconstateerd kunnen worden.

Het is echter gebleken, dat slechts enkele mensen de moeite hebben genomen dit te onderzoeken en het niet zomaar klakkeloos hebben aangenomen. Bij velen heeft dit onderzoek wrevel opgewekt, omdat men in de veronderstelling verkeerde dat persoonlijke rancunes en/of vetes hierbij een rol gespeeld hebben. Niets is echter minder waar!

De bedoeling van de commissie is geweest.

Het onderzoeken, beoordelen en openbaarmaken van feiten die de ongeldigheid van de gehouden verkiezingen bewijzen! De gevoerde handtekeningenacties heeft alleen tot doel gehad het bijeenroepen van een ledenvergadering, waar de commissie dit rapport voor wilde leggen aan de leden. De commissie heeft zich bij het onderzoek bepaald tot de volgende punten:

1. De handelwijze van het interim-bestuur na het publiceren van de statuten.
2. De rechtsgeldigheid van de statuten
3. De volgens haar de te volgen procedure.

De normale gang van zaken is-en hier kan niet van worden afgeweken- dat de statuten voor het kiezen van het bestuur

moeten worden goedgekeurd door de leden tijdens een speciaal daarvoor georganiseerde ledenvergadering. Daarna pas, wanneer de statuten door de meerderheid der leden zijn goedgekeurd kunnen er verkiezingen worden uitgeschreven. Van deze procedure is op het Heldring College in het geheel geen sprake geweest. Wij hebben op het ogenblik een bestuur dat werkt met statuten, die door de leden nog niet zijn goedgekeurd!

Het interim-bestuur is dan ook in grote mate in gebreke gebleven door de statuten niet eerst te laten goedkeuren door de ledenvergadering. Dit is volgens de commissie te wijten geweest aan een te snel tot stand willen brengen van een definitief bestuur. Hierbij zijn de elementaire beginselen der democratie veronachtzaamd!

De commissie is derhalve tot de conclusie gekomen, dat de afgelopen verkiezingen in het geheel niet rechtsgeldig zijn.

Resumerend: Op het ogenblik zijn de statuten ongeldig omdat :

1. er artikelen zijn ,die indruisen tegen het fundamentele rechtsgevoel; waar verschil van mening kan bestaan, derhalve er gelegenheid tot discussie geboden moet worden en

2. die punten en het statutenontwerp als zodanig niet in stemming zijn geweest, dus, dat ze derhalve niet goedgekeurd door de leden.

Laten we het hypothetischê geval stellen door aan te nemen dat de statuten geldig zouden zijn geweest vóór de verkiezingen. Bij het onderzoek kwam aan het licht, dat bij onderstaande punten dan de hand zou zijn gelicht met die statuten.

Artikel 8a: Het bestuur treedt op als vertegenwoordigend orgaan en dient te bestaan uit tenminste vijf leden, enz..... Uitbreiding van het bestuur kan slechts geschieden nadat een voor dit doel bijeen-geroepen ledenvergadering een voorstel tot uitbreiding met meerderheid der stemmen heeft aangenomen. enz.....

Hierbij merkt de commissie op, dat het interim-bestuur

den.

Bovenstaande, naar eer en geweten als juist beschouwende, en de hoop uitsprekende dat alzo geschiedde, tekenen wij,

J.G.Lekkerkerker
W. Wijnbergen
J.H.M. de Groot.

LOUIS-PAUL BOON.

Grauwe grijze krotten, geen leven te bekennen, slechts een koud starende telefoonpaal symboliseert enige communicatie. Dit trieste olieverf op hout typeert Louis-Paul Boon en is bron en tegelijkertijd eruptie van zijn gehele in kunst uitgedrukte levensbeschouwing.

"De luie Hoek" heet het en Boon schildert hier, wat hij later zal gaan schrijven. En zo ziet men langzaam zijn eerste roman "De Voorstad Groeit" uit deze schilderijtjes ontstaan. In 1941 aarzelt Boontje nog wat zijn eerste liefde zal worden, schrijven of schilderen.

Zijn werk, onder invloed van de oorlog, is donker en pessimistisch: hoge muren, kleine mensen, dode mensen.

Krijttekeningen, lino's ook, die Boon "Studie over de Angst" noemt. Dan beslist hij- "De Voorstad Groeit" wordt definitief geschreven.

Zo nu en dan verft, tekent, krijgt of maakt hij nog wel eens een collage (o.a. De dood van Marilyn Monroe, verg. zijn boek "De Paradijsvogel"), merendeels nogal vreemd weinig-flatterend onesthetisch naakt.

Het was allemaal te zien op de expositie, georganiseerd door Nijmeegs Studentengezelschap "Les Chevaliers de la Volière". Maar aan Boons zondagswerk hoeven we niet al te hoge eisen te stellen, want gelukkig is hij zoals hij zegt: "als schilder ontspoot en schrijver geworden".

En wát voor een schrijver is de nu 55-jarige. Het geweten der Belgische literaire wereld, een revolutionair, hij gaat tekeer tegen alles wat naar conservatisme, clericalisme en kapitalisme stinkt. Hij werkte bij het communistische dagblad "De Roode Vaan" en vanaf 1954 is hij redacteur van het socialistische "Vooruit". De nu wat gezapperiger geworden Boon-Vinkenoog zei "hij is in zijn schulp gekropen", Boontje zelf: "Ik geloof dat ik gewoon opgebrand ben en nog wat nasmeul"- kreeg voor zijn gehele oeuvre dit voorjaar de Constantijn Huygensprijs toegekend.-Jos A.F. Byi

